

بررسی و تحلیل روش‌های تأمین اطلاعات

مورد نیاز مدیران

(با تمرکز بر مدیران سازمان‌های دولتی ایران)

دکتر سید ضیاء الدین قاضی زاده فرد
استادیار دانشگاه امام حسین (ع)

چکیده

در عصر اطلاعات و در جهانی که به سوی جامعه اطلاعاتی در حرکت است، استفاده از سیستم‌های اطلاعاتی به ویژه سیستم اطلاعات مدیریت در سازمان‌ها از سوی مدیران آنها رو به افزایش است. در کشور ایران نیز به جهت اهمیتی که اطلاعات در تصمیم‌گیری مدیران سازمان‌ها دارد، تمايل به استفاده از این ابزار خوب مدیریتی بیشتر شده است.

اما تحقیقات انجام شده نشان می‌دهد که مدیران سازمان‌ها، به ویژه سازمان‌های دولتی از این ابزار کمتر بهره‌گیری نموده‌اند و با روش‌های دیگری نیازهای اطلاعاتی خود را تأمین می‌نمایند.

در تحقیقی که در این رابطه انجام پذیرفته، روش‌های تأمین اطلاعات مورد نیاز مدیران مورد بررسی قرار گرفته است و با نظر سنجی که از تعداد زیادی مدیران و کارشناسان و کارکنان شاغل در سازمان‌های دولتی و خصوصی صورت گرفته، این روش‌ها تبیین و اولویت‌های بکارگیری آنها از دیدگاه این افراد در مورد مدیران سازمان‌های دولتی ایران، مورد سوال قرار گرفته است که نتایج جالب توجهی را در بی دارد.

کلید واژه‌ها: روش‌های تأمین اطلاعات، مدیران سازمان‌های دولتی، تصمیم‌گیری، سیستم‌های اطلاعاتی.

مقدمه

امروزه، اطلاعات همچون نیروی انسانی، فناوری، مواد، پول و ... به عنوان یکی از منابع اصلی سازمان‌ها تلقی می‌گردد. حتی، در برخی موارد نمی‌توان به راحتی آن را از لحاظ مادی ارزش گذاری و به تعبیری، قیمت گذاری کرد چرا که حکم یک عامل راهبردی برای سازمان دارد. در بسیاری از موارد، ادامه حیات و بقای سازمان بستگی به اطلاعاتی دارد که سازمان از محیط خود کسب می‌نماید.

اطلاعات، ماده اولیه هر تصمیم‌گیری است. هر تصمیم خردمندانه و کارآمد، بر اطلاعات صحیح، جامع، کامل، به هنگام، به موقع، مناسب و مربوط و ... استوار است. در سازمان‌ها نیز مدیران به منظور تصمیم‌گیری جهت برنامه ریزی، کنترل، هدایت و اداره امور، از اطلاعات استفاده می‌کنند.

مدیران سازمان‌ها، باید برای دستیابی به این ماده گران‌سنج و حیاتی، از روش‌ها و شیوه‌های مختلفی استفاده نمایند تا بتوانند در زمان مناسب، با سرعت لازم و ارزان‌ترین شیوه به بهترین آن، دست یابند. چرا که اگر در دستیابی به این ماده حیاتی برای تصمیمات خود، در زمان مناسب، کوتاهی نمایند و یا موفق نگردند، آنچه که روی خواهد داد این است که تصمیمات ناقص و نامناسبی برای سازمان اتخاذ خواهند نمود و این امر موجب عدم دستیابی سازمان به اهدافش خواهد گردید.

اما بهترین راه‌ها و روش‌ها برای دستیابی به اطلاعات مناسب چیست؟ و مدیران برای تأمین اطلاعات موردنیاز خویش از چه روش‌هایی بهره‌گیری می‌نمایند؟ در این مقاله تلاش گردیده که انواع روش‌های دسترسی به اطلاعات مهم و مناسب برای تصمیم‌گیری مدیران، موردنقض و بررسی قرار گیرد. بدین لحاظ ضمن معرفی اجمالی بر نظریه‌های مرتبط با مباحث تصمیم‌گیری و اطلاعات، ویژگی‌های اطلاعات مؤثر و ارزشمند برای تصمیم‌گیری مدیران معرفی می‌گردد و سپس روش‌های

مرسوم تأمین اطلاعات که از سوی مدیران مورد استفاده قرار می‌گیرند ارائه و مورد بررسی قرار خواهد گرفت؛ از طرفی با توجه به آنکه مدیران مختلف در سازمان‌ها از برخی از این شیوه‌ها بیش از دیگر روش‌ها بهره‌جویی می‌نمایند، لذا با انجام یک تحقیق میدانی، از تعدادی از مدیران و کارشناسان سازمان‌های ایرانی در خصوص اینکه کدام روش تأمین اطلاعات بیشتر مورد استفاده مدیران سازمان‌های دولتی ایران قرار می‌گیرد، نظرخواهی و نظرسنجی صورت پذیرفته و نتایج این تحقیق میدانی مورد نقد و بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد.

۲- اطلاعات چیست؟

اطلاعات اصطلاحی است که به طور معمول توسط عموم مردم به صورت نادرست و نابجا به کار برده می‌شود. در ادبیات مدیریت، تمایزات گوتاگونی میان داده^۱ و اطلاعات^۲ و آگاهی^۳ قائل گردیده‌اند. شاید بتوان اطلاعات را لایه‌ای بین دو لایه داده‌ها و آگاهی دانست. داده‌ها مواد خام اطلاعات را فراهم می‌سازد و اطلاعات، خبری را منتقل می‌سازد و این آگاهی است که محتوای خبر را تحلیل می‌کند (انتظاری، ۱۳۷۲: ۶۰). اطلاعات به طور معمول ساختار یافته^۴ و شکل یافته^۵ است. داده خود به تنهاًی معنا و مفهومی ندارد ولی وقتی تبدیل به اطلاعات گردید، دارای معنی و ارزش می‌شود. بنابراین اطلاعات را به این ترتیب می‌توان تعریف نمود که: انتخاب مقدار مناسبی از اطلاعات خام که جهت کاهش جهل و آگاهی یا برای کم کردن جنبه‌ها و قسمت‌های تاریک و نامعلوم در فرایند تصمیم گیری مورد استفاده قرار می‌گیرد (شودربرک^۶: ۱۹۷۱: ۱۷۴).

1 - Data

3 - Intelligence

5 - Informed

2 - Information

4 - Structured

..

6 - Schoderberk, P.P.

اما اطلاعات زمانی ارزش پیدا می نماید که برای یک موضوع خاص، یک فرد خاص، یک هدف خاص و در زمان خاص گردآوری و آماده گردد. لذا اطلاعاتی که برای یک مدیر جنبه اطلاعات دارد برای مدیر دیگر ممکن است به هیچ عنوان ارزشی نداشته باشد.

آگاهی هم عبارت است از: اطلاعاتی که به عنوان ورودی در جریان های تصمیم گیری در مراکز اتخاذ تصمیم در یک سازمان مورد استفاده واقع می شود. فرایند اتخاذ تصمیم با استفاده از آگاهی درنمودار شماره (۱) نشان داده شده است (کاظمی، ۱۳۶۸: ۱۱۸).

نمودار شماره (۱): فرایند اتخاذ تصمیم با استفاده از آگاهی

۳- تصمیم گیری

به جهت تأثیر متقابلی که مقوله تصمیم گیری^۱ و بحث آگاهی و اطلاعات دارند در این بخش به بحث تصمیم گیری پرداخته می شود.

عمر و چرخه زندگی یک انسان عبارت از مجموعه تصمیم گیری های او است. تصمیم گیری جزیی جدایی ناپذیر از کار و زندگی انسان است. تصمیم گیری صحیح می تواند از بروز مشکلات جلوگیری و به حل مسائل کمک کند. سازمان ها هم که هدفشان برآوردن نیازهای افراد و جوامع است، مراکز تصمیم گیری به شمار

می‌روند. سازمان‌ها مراکز تصمیم‌گیری درباره چگونگی و روش‌های حل مسائل جامعه می‌باشند.

عمل تصمیم‌گیری در اداره امور سازمان‌ها به ویژه سازمان‌های بزرگ و سازمان‌های دولتی، به قدری مهم است که برخی از صاحب نظران سازمان را شبکه تصمیم مدیریت یا عمل تصمیم‌گیری تعریف کرده‌اند.

به اعتقاد صاحب نظران در هر تصمیم‌گیری خردمندانه، ۸۰ تا ۹۰ درصد مبانی تصمیم، متکی و مبتنی بر اطلاعات بوده و فقط ۱۰ تا ۲۰ درصد آن تصمیم، مستگی به هنر و تجربه تصمیم‌گیرنده (مدیر) دارد. این معنا، این مفهوم را به دنبال دارد که اگر به مدیر اطلاعات غلط و نامناسب داده شود، هرچند وی از قابلیت‌ها و ویژگی‌های بسیار مناسبی در خصوص تصمیم‌گیری برخوردار باشد، به طور قطع تصمیم او دارای اشکال خواهد بود. اما اگر به مدیر اطلاعات صحیح، کامل، به هنگام، دقیق و در مجموع مناسب برای تصمیم‌گیری داده شود، تصمیمات او به طور قطع نه ولی با احتمال دارای صحت و مناسبت لازم خواهد بود.

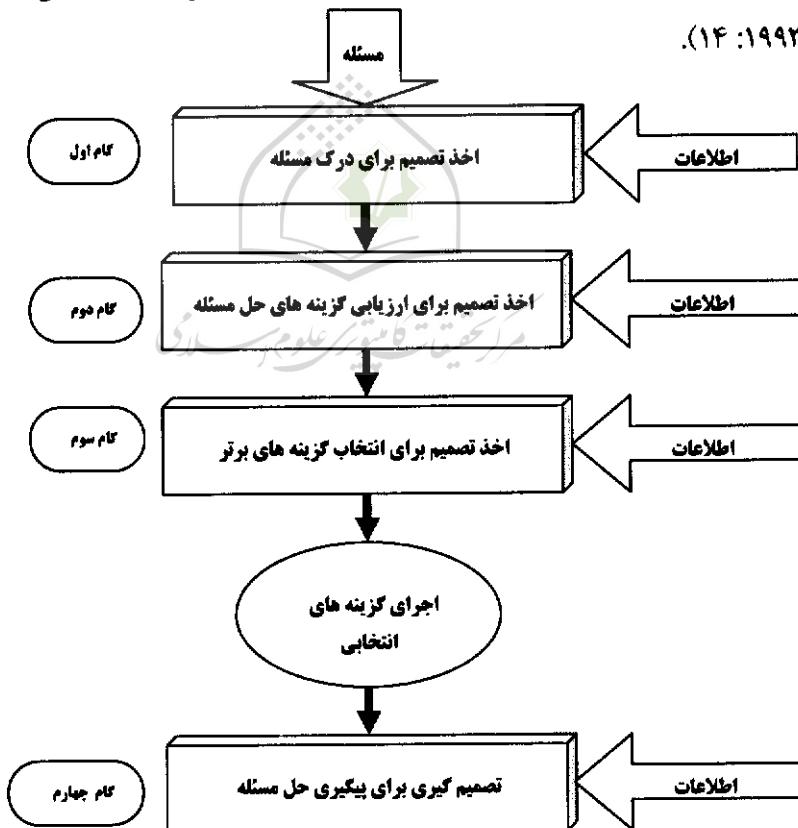
اما نکته‌ای که در انتهای این بحث لازم است روی آن تأکید شود این است که تصمیم از هر نوعی که باشد برای اتخاذ آن، نیاز به اطلاعات می‌باشد و این اطلاعات در مراحل مختلف تصمیم‌گیری متفاوت است. در نمودار شماره (۲) کمک اطلاعات در مراحل مختلف تصمیم‌گیری به نحو مناسبی ارائه شده است (مک لئود، ۱۹۹۴: ۱۱).

با توجه به مطالبی که درخصوص فرآیند تصمیم‌گیری و اثر اطلاعات در امر تصمیم‌گیری ارایه گردید می‌توان این نتیجه را گرفت که اطلاعات نقش تعیین کننده و مؤثری در امر تصمیم‌گیری دارد. این موضوع را به این ترتیب نیز می‌توان

طرح نمود که ارزش اطلاعات بستگی به موارد زیر دارد (آهی تف و نیومان، ۱۹۹۰: ۴۴)

- (۱)- توسط چه کسی مورد استفاده قرار می‌گیرد؟
- (۲)- در چه زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد؟
- (۳)- در چه موقعیتی مورد استفاده قرار می‌گیرد؟

سن^۱ معتقد است که ارزش اطلاعات در یک پیام، منسوب به ارزشی است که آن جزء اطلاعاتی، بر کل اطلاعات یا دانش و آگاهی فرد می‌افزاید (میشل و ولکینگ، ۱۹۹۳: ۱۴).

نمودار شماره (۲) : کمک اطلاعات به مدیران در مراحل مختلف تصمیم گیری در حل مسائل

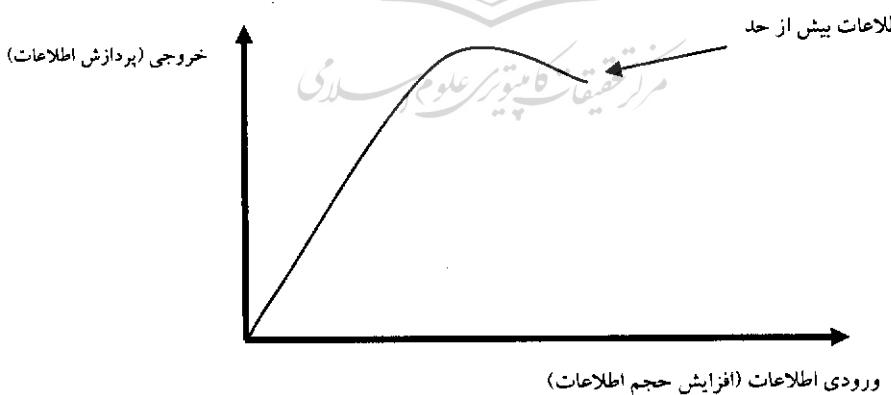
۴- انسان به عنوان پردازش کننده اطلاعات

یقیناً مهم‌ترین جزء هر سیستم اطلاعاتی، انسان‌هایی هستند که در آن سیستم نقشی را به عهده دارند. از سوی دیگر، تفکر انسان‌ها، دارای موانع زیادی همچون: احساس، باورهای مختلف و متضاد، تعصبات، تمایلات شخصی و ... است که در مشاهده و درک اطلاعات و پردازش آن مؤثر است. از این روست که در جهان دو انسان را نمی‌توان یافت که پردازش مشابه و دقیقی از اطلاعات یکسان، داشته باشند. دو مدیر با تجربه و با سابقه مشابه، تفسیر متفاوتی از یک نوع اطلاعات دارند. در هر حال پردازش اطلاعات به وسیله انسان در مقایسه با رایانه، مستعد لغزش و اشتباہات بیشتری است چرا که مغز انسان نسبت به رایانه، در انتقال اطلاعات و سوابق و جزئیات، بسیار محدودتر عمل می‌نماید. همچنین قدرت حفظ و انتقال او نسبت به رایانه ضعیف‌تر است (مستأجران، ۱۳۷۵: ۲۸). به عبارت دیگر سرعت پردازش اطلاعات در حافظه رایانه بسیار بسیار سریع‌تر از مغز انسان است و دقت این پردازش‌ها در رایانه‌ها نیز فوق العاده دقیق‌تر از مغز انسان‌ها می‌باشد.

فکر انسان‌ها از لحاظ توانایی تحلیل و پردازش انواع اطلاعات متفاوت است و این تفاوت‌ها به طور عمده به میزان ادراک وی از پدیده‌های محیط اطراف وی و اطلاعاتی که از آن پدیده‌ها به وی می‌رسد، باز می‌گردد. پدیده‌هایی که در اطراف انسان وجود دارند یا به وقوع می‌پیوندند محرک‌هایی را در محیط پراکنده می‌نمایند. انسان به کمک حواس پنج گانه خویش بخشی از این محرک‌ها را دریافت و به آنها نظم داده و از میان آنها که خوب احساس شده‌اند، برخی: ورد توجه قرار گرفته و از میان اینها نیز بخش محدودی وارد ذهن خود آگاه انسان شده و ادراک نسبت به آنها صورت می‌پذیرد. لذا می‌توان گفت انسان‌ها براساس واقعیت‌ها، رفتار نمی‌کنند

بلکه براساس ادراک آنها از واقعیت‌ها است که رفتار لازم را از خود بروز می‌دهند (دیویس و اولسن^۱، ۱۹۸۵: ۲۳۸).

ظرفیت پردازش اطلاعات توسط انسان نیز محدود است و به این لحاظ نمی‌تواند اطلاعات زیادی را در یک لحظه معین، پردازش نماید. اگر به یک انسان (به عنوان مثال یک مدیر)، بیش از ظرفیت وی اطلاعات داده شود، کیفیت پردازش او تحت تأثیر قرار گرفته و حتی کارایی وی نیز کاهش پیدا می‌نماید. همان گونه که در نمودار شماره (۳) نشان داده شده است با افزایش حجم اطلاعات ارائه شده به یک انسان، قدرت پاسخگویی (پردازش اطلاعات) وی به صورت مستمر افزایش نمی‌یابد و از یک حدی بیشتر، توان بهره‌گیری مناسب از این اطلاعات کاهش می‌یابد (دیویس و اولسن، ۱۹۸۵: ۲۳۷) و (رضائیان، ۱۳۸۴، ۵)

نمودار شماره (۳): عملکرد انسان به عنوان پردازنده اطلاعات محدودیت‌هایی که انسان در پردازش اطلاعات دارد به طور عمده به دو عامل مهم باز می‌گردد. یکی محدودیت‌های فردی و شخصی و دیگری سبک‌شناسی^۲

افراد. این امر به ویژه در مدیران که کاربران اصلی سیستم‌های اطلاعات مدیریت و پردازندۀ اصلی اطلاعات درسازمان‌ها می‌باشند، بسیار مهم می‌باشد.

برخی مدیران در به کارگیری اطلاعات، از استعداد و توانایی بیشتری نسبت به برخی دیگر، از خود بروز می‌دهند و از اطلاعات به طور مؤثرتر و کارآمدتر بهره‌گیری می‌نمایند. روشن است که برخی از این موارد ذاتی است و برخی اکتسابی و با آموزش دادن به مدیران، توانایی آنها در به کارگیری اطلاعات افزایش می‌یابد.

سبک مدیریت به طور مؤثری تحت تأثیر کیفیت فکر و نحوه ادراک و پردازش اطلاعات در مغز انسان و تأثیر تجربه گذشته در ایجاد الگوی فکر و اندیشه است. پایه استعداد هر انسانی می‌تواند به عنوان هوش فطری تعریف شود. هوش فطری هم به شدت متأثر از میزان اطلاعات، توانایی شخص در تعریف و شناخت داده‌ها، تعبیر و تفسیر وضعیت کار و دستورها و جریان دستورها و محیط کار و تحلیل مشکلات پیچیده است. لذا سیستم‌های اطلاعاتی باید به گونه‌ای طراحی شوند که سطح دانش استفاده کنندگان و هوش فطری آنان مورد توجه قرار گیرد. کارمندی که دارای هوش فطری معمولی است نمی‌تواند از سیستم‌های اطلاعاتی پیچیده استفاده نماید بلکه نیازمند سیستم‌های اطلاعاتی ساده‌تری است (مستأجران، ۱۳۷۵: ۲۴).

از سوی دیگر باید اذعان نمود که مدیران از نظر سبک جمع آوری اطلاعات نیز با هم تفاوت دارند. سبک جمع آوری اطلاعات به فرآگردهای ادراکی انسان مربوط است که ذهن بر آن اساس محرک‌های کلامی و دیداری را سازماندهی می‌کند.

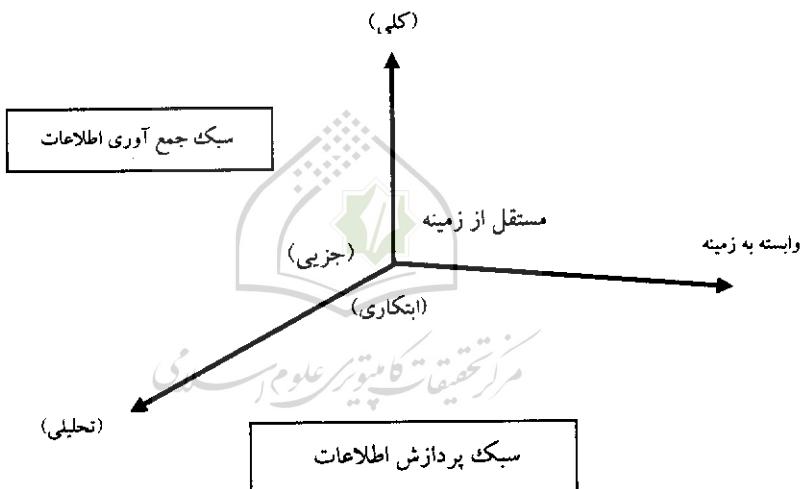
دو سبک عمدۀ در جمع آوری اطلاعات عبارتند از:

- ۱- سبک کلان یا پدیداری که در آن افراد رهیافتی همه جانبه نسبت به وضعیت پیش می‌گیرند و می‌کوشند روابط میان جزئیات را درک کرده به یک تصویر کلان از محیط تعمیم دهند.

۲- سبک خرد یا شنیداری که در آن افراد بر جزئیات تمرکز کرده، از این جزئیات دانش خاص درباره محیط را شکل می‌دهند.

به هر حال مدیران با مسائل از راه‌های گوناگون برخورد می‌کنند و اطلاعات را به طریقی که با ویژگی‌های منحصر به فردشان سازگاری داشته باشد می‌خواهند یابه کار می‌برند که این موضوع درنمودار شماره (۴) نشان داده شده است. (رضاییان، ۱۳۸۴:

(۴۲)

نمودار شماره (۴): ابعاد جمع آوری و تأمین اطلاعات و پردازش آنها

در طراحی روش‌های تأمین اطلاعات برای مدیران، می‌بایستی به خصوصیات شخصی و سبک شناختی و تصمیم گیری و سبک جمع آوری اطلاعات آنها توجه کلی نمود. چرا که با توجه به ویژگی‌های فردی و تجربه‌های گذشته، هر مدیری از روش خاصی در تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش استفاده می‌نماید.

۵- ویژگی‌های اطلاعات مؤثر و ارزشمند برای تصمیم‌گیری مدیران کدامند و چگونه به دست می‌آیند؟

اطلاعات بسیار زیادی در داخل و خارج سازمان‌ها وجود دارد که در حال گردش و مبادله است ولی از میان این اقیانوس اطلاعات، چه اطلاعاتی برای تصمیم‌گیری ارزشمند بوده و مدیران را دچار پدیده آلودگی اطلاعات^۱ نمی‌نماید؟

صاحب نظران بر این اعتقادند که آن اطلاعاتی برای تصمیم‌گیری مناسب است که واجد تمام یا بخش زیادی از ویژگی‌های اطلاعات مناسب از نظر ابعاد سه گانه محتوی، زمان و شکل باشد. به عبارت کامل‌تر مدیر آن اطلاعاتی را برای تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار می‌دهد که (منتظمی، ۱۳۷۱: ۱۸):

۱- به موقع باشد.
۲- مختصر و مفید باشد.

۳- قابل تهیه در مقاطع زمانی مختلف
۴- تناوب لازم را داشته باشد.

۵- مربوط و مرتبط با موضوع تصمیم
۶- کامل و جامع باشد.
۷- عاری از تعصّب باشد.

۸- قابلیت ارائه را داشته باشد.
۹- قابلیت ردیف و مرتب شدن را باشد.

۱۰- واضح و روشن باشد.
۱۱- قابلیت ارائه را داشته باشد.
۱۲- کامل و جامع باشد.

خلاصه آنکه اطلاعات زمانی ارزش مناسب را برای مدیر و تصمیم‌گیری پیدا می‌نماید که برای یک موضوع خاص، یک فرد خاص و یک هدف خاص و در زمان خاص گردآوری و آماده شده باشد.

در تحقیقی که از سوی «مک کینون» و «برانز» بر روی ۷۳ نفر از مدیران دوازده شرکت آمریکایی و کانادایی، در کاتادا صورت پذیرفته این نتیجه حاصل گردیده که مدیران اطلاعات مفید و لازم برای تصمیم گیری های خود را به طور عمدۀ از سه منبع به دست می آورند (مک کینون، ۱۹۹۲: ۱۹۵):

- (۱)- مشاهداتی که شخص آنها در فرآیند انجام کارها دارند.
 - (۲)- فعالیت هایی که شخص آنها انجام می دهند (مانند جلسات، مکاتبات و ...).
 - (۳)- تماس با سایر افراد (از طریق تلفن یا مذاکره حضوری و ...).
- ولی آنچه که مهم می باشد این است که آن اطلاعاتی برای مدیر، مناسب و خوب است که دارای ویژگی های زیر باشد:
- (۱)- به تصمیم گیری کمک نماید.
 - (۲)- دارای ویژگی های لازم (مورد اشاره در بالا) باشد.
 - (۳)- با کمترین نیروی انسانی قابل گردآوری و ارائه باشد.
 - (۴)- در حداقل زمان ممکن قابل گردآوری و ارائه باشد.
 - (۵)- هزینه تهیه آن از نظر اقتصادی مقرن به صرفه باشد.

۶- روش های مختلف تأمین اطلاعات:

برای آماده کردن هر نوع اطلاعاتی، نیاز به داده های مربوط می باشد که باید از منابع مختلف گردآوری شوند. برای گردآوری داده ها نیز ابزارها و روش های متعددی وجود دارد. این ابزارها گونه های مختلفی دارند و داده ها را با روش های مشخصی از نظر کمی و کیفی، گردآوری می کنند. هر یک از این ابزارها برای نوع

معینی از داده‌ها مناسب است و نوعی از اطلاعات را به صورت معینی گردآوری و ارائه می‌دهد تا به گونه مؤثرتری مورد استفاده قرار گیرد.

روش‌های علمی گردآوری اطلاعات (به ویژه در کارهای تحقیقاتی) عبارتند از (فاضی زاده، ۱۳۷۶: ۱۳۰):

۱- مشاهده	۵- مطالعات کمی و کیفی
۲- مصاحبه	۶- آزمون‌ها
۳- پرسشنامه و فرم	۷- بحث‌های گروهی ^۱
۴- کتابخانه و مستندات مکتوب و ایترنی	۸- نمونه برداری

این روش‌ها به طور عمده روش‌های علمی گردآوری اطلاعات می‌باشند. اما آنچه که مدیران و کارکنان سازمان‌ها به طور معمول به عنوان ابزار و روش‌های اجرایی و عملی گردآوری اطلاعات برای تأمین اطلاعات موردنیاز خوبیش از آن بهره می‌گیرند، عبارتند از:

مرتّب تحقیقات کامپیوتر علوم انسانی

- (۱) تلفن
- (۲) نامه و یادداشت اداری (مکتوب)
- (۳) گزارش‌های نوبه‌ای (روزانه، هفتگی، ماهانه، سالانه و ...)
- (۴) مذاکره مستقیم (رو در رو) با افراد مرتبط و مطلع
- (۵) برگاری جلسه با افراد مرتبط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردي)
- (۶) مشاهده و بازدید از محلی که اطلاعات موردنیاز مدیر در آنجا تولید می‌شود
- (۷) رایانه (سیستم‌های اطلاعات مدیریت (MIS)^۲ و سایر سیستم‌های اطلاعاتی)
- (۸) رایانه (شبکه‌های اطلاع رسانی مانند اینترنت)
- (۹) سیستم‌های سمعی و بصری (فیلم، نوار، CD و ...)

- (۱۰) وسائل ارتباط جمعی (رادیو، تلویزیون، مطبوعات)
- (۱۱) کتاب‌ها و نشریات علمی و اطلاع رسانی
- (۱۲) شرکت در همایش‌ها و نمایشگاه‌های داخلی و بین‌المللی (قاضی زاده، ۱۳۷۶)
- (۱۲۱)

مدیران سازمان‌ها به طور معمول از این ابزارها و روشها حسب شرایط زمانی و مکانی و در موقعیت‌های مختلف و با توجه به ویژگی‌های خود، بهره گیری می‌نمایند.

۷- بررسی وضعیت مدیران سازمان‌های دولتی ایران

در تحقیقی که در خصوص بررسی موانع انسانی موجود بر سر راه ایجاد و به کارگیری سیستم‌های اطلاعاتی مورد نیاز مدیران در سازمان‌های دولتی انجام پذیرفت در کنار اهداف اصلی تعیین شده در تحقیق مزبور موضوعات دیگری از جمله بررسی روش‌های مختلف تأمین اطلاعات مورد نیاز مدیران نیز مورد توجه و بررسی و تحقیق قرار گرفت (قاضی زاده، ۱۳۷۵: ۱۸۴-۲۴۰).

در تحقیق مزبور تعداد ۱۸۳ واحد سازمانی دولتی و سی و یک شرکت و مؤسسه خصوصی به عنوان نمونه آماری انتخاب گردیدند و برای تعداد ۶۸۱ نفر از مدیران و کارشناسان سازمان‌های مزبور پرسشنامه‌هایی که حاوی سؤالات متعددی بود ارسال گردید. از این تعداد ۲۴۷ نفر مدیر سازمان دولتی و ۱۸۴ کارشناس و کارمند (تحت عنوان راهبران) و ۲۵۰ نفر کارشناس طراحی سیستم‌های اطلاعاتی (تحت عنوان طراحان) بودند. در پرسشنامه‌های توزیع شده دو سؤال به شرح زیر مطرح گردیده بود که نتایج حاصل از پاسخ‌های رسیده در مورد این دو سؤال در این تحقیق مورد بررسی و تحلیل فرار می‌گیرد:

- (۱) مدیران سازمان‌های دولتی برای تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش جهت تصمیم‌گیری‌های لازم در سازمان به طور معمول از کدام یک از روش‌های تأمین اطلاعات که در زیر نام بردۀ شده است، بیشتر بهره‌گیری می‌نمایند؟
- تلفن
 - رایانه (سیستم اطلاعات مدیریت (MIS))
 - به صورت مکتوب (نامه، یادداشت و ... - رایانه (سایر سیستم‌های اطلاعاتی) (...))
 - گزارش‌های نوبه‌ای (روزانه، هفتگی، ماهانه، سالانه و ...) - رایانه (شبکه‌های اطلاع رسانی همانند اینترنت و ...)
 - مذاکره مستقیم (رو در رو) با افراد ذی ربط و مطلع
 - سیستم‌های سمعی و بصری (فیلم، نوار، ضبط صوت و ...)
 - برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردی)
 - مشاهده و بازدید از محلی که اطلاعات مورد نیاز مدیر در آنجا تولید می‌شود
- (۲) کدام یک از روش‌های تأمین اطلاعات که در سؤال فوق به آن اشاره گردید، برای مدیران سازمان‌های دولتی مطلوبیت بیشتری دارند (به ترتیب اولویت به شماره آن، که در سؤال فوق درج گردیده است، اشاره فرمایید).
- از ۶۸۱ پرسشنامه‌ای که توزیع گردید تعداد ۵۰۱ پرسشنامه عودت گردید که تعداد ۷۱ پرسشنامه سفید بوده یا باطل گردیدند و در مجموع ۴۳۰ پرسشنامه جهت تحلیل نهایی معتبر شناخته شدند که به ترتیب ۱۷۵ مورد مربوط به مدیران و ۲۵۵ مورد مربوط به سایر کارشناسان و کارکنان می‌باشد.

میزان تحصیلات کلیه پرسش شوندگان و همچنین سابقه کار گروه مدیران و گروه راهبران (کارکنان و کارشناسان) که مورد پرسش قرار گرفته‌اند به ترتیب در جداول شماره (۱) و (۲) درج گردیده است. وضعیت جایگاه خدمتی و سازمانی مدیرانی که مورد سؤال قرار گرفته‌اند نیز در جدول شماره (۳) ارائه گردیده است.

جدول شماره (۱): میزان تحصیلات پرسش شوندگان به تفکیک

درصد جمعی	کل پرسنله ها		مدیران		راهبران		طراحان		میزان تحصیلات	تفصیل
	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی		
۳/۳	۳/۳	۱۴	۰/۶	۱	۱۱	۱۲	۰/۷	۱	دیپلم و کمتر از آن	۱
۸/۷	۵/۴	۲۳	۳/۵	۶	۱۱/۹	۱۳	۲/۷	۴	فوق دیپلم	۲
۵۵/۴	۴۶/۷	۲۰۰	۳۸	۶۵	۵۲/۳	۵۷	۵۲/۷	۷۸	لیسانس	۳
۹۰/۱	۳۹/۷	۱۷۰	۴۹/۷	۸۵	۲۴/۸	۲۷	۳۹/۲	۵۸	فوق لیسانس	۴
۱۰۰	۴/۹	۲۱	۸/۲	۱۴	--	--	۴/۷	۷	دکتری و بالاتر از آن	۵
	۱۰۰	۴۲۸	۱۰۰	۱۷۱	۱۰۰	۱۰۹	۱۰۰	۱۴۸	جمع	

جدول شماره (۲): وضعیت سابقه کار راهبران و مدیران در سازمان‌های دولتی

درصد جمعی	کل پرسنله ها		مدیران		راهبران		سابقه کار در سازمان‌های دولتی		تفصیل
	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	درصد فرماں‌دشتی	فرماں‌دشتی	
۲/۶	۳/۶	۱۰	۰/۶	۱	۸/۴	۹	۲ سال و کمتر از آن		۱
۸/۳	۴/۷	۱۳	۲/۳	۴	۸/۴	۹	۳-۵ سال		۲
۲۸/۵	۲۰/۲	۵۶	۱۴	۲۴	۲۹/۹	۳۲	۶-۱۰ سال		۳
۷۸/۱	۴۹/۶	۱۳۸	۶۲	۱۰۶	۲۹/۹	۳۲	۱۱-۱۸ سال		۴
۱۰۰	۲۱/۹	۶۱	۲۱/۱	۳۶	۲۲/۴	۲۵	بالاتر از ۱۸ سال		۵
	۱۰۰	۲۷۸	۱۰۰	۱۷۱	۱۰۰	۱۰۷		جمع	

جدول شماره (۳): وضعیت جایگاه سازمانی مدیران پاسخ دهنده به پرسشنامه‌ها

ردیف	جایگاه سازمانی	فرآوانی	درصد فرآوانی	درصد تجمعی
۱	مدیران ارشد	۸۹	۵۲/۴	۵۲/۴
۲	مدیران میانی	۵۹	۳۴/۷	۸۷/۱
۳	مدیران عملیاتی	۲۲	۱۲/۹	۱۰۰
جمع		۱۷۰	۱۰۰	

همان گونه که در بالا اشاره گردید در سؤال‌های مندرج در پرسشنامه‌ها در ارتباط با روش تأمین اطلاعات مدیران، از ده روش تأمین اطلاعات برای مدیران سازمان‌های دولتی نام بردۀ شده است که نتایج آن در جدول های شماره (۴) و (۵) منعکس گردیده است که میزان استفاده مدیران از این روش‌ها و اولویتی که آنها برای این روش‌ها قائل هستند را بیان می‌دارد. در ابتدا در روش تأمین اطلاعات و سپس در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات نظرات جمع آوری شده تحلیل می‌گردد:

(۱/۱) تحلیل نظرات کارشناسان (طراحان سیستم‌های اطلاعاتی):

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۴) طراحان اعتقاد دارند که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش جهت تصمیم‌گیری‌های لازم در سازمان، بیشتر از همه از «تلفن» بهره‌گیری می‌نمایند. از دیدگاه ایشان روش دیگری که بعد از تلفن بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرد و در رتبه بعدی قرار می‌گیرد «مذاکره مستقیم رو در رو با افراد ذی ربط و مطلع» است. به همین ترتیب

«برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردي)» در رتبه سوم قرار می‌گيرد. ساير رتبه‌ها نيز در جدول فوق مشخص گردیده است.

نكته جالب توجه آن است که به کارگيري رايانيه برای تأمین اطلاعات اعم از بكارگيري سистем اطلاعات مدیريت (MIS) يا ساير سистем های اطلاعاتي و حتى شبکه‌های اطلاع رسانی (همانند اينترنت) در رتبه‌های آخر (۷ و ۸ و ۱۰) قرار گرفته‌اند. اين امر به معنای آن است که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات موردنیاز خويش خيلي کم از رايانيه استفاده می‌نمایند و اعتقاد کمي به اين ابزار خوب مدیريتي دارند.

۱/۲) تحليل نظرات کارکنان سازمان‌های دولتی (راهبران):

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۴) راهبران بر اين عقиде‌اند که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات موردنیاز خويش جهت تصميم‌گيري‌های لازم در سازمان، بيشتر از همه از «مذاکره مستقيم» بهره گيري می‌نمایند. از ديدگاه ايشان روش ديگری که بعد از مذاکره مستقيم بيش از ديگر روش‌ها مورد استفاده قرار می‌گيرد «تلفن» است.

به همين ترتيب «گزارش‌های نوبه‌ای» در رتبه سوم قرار می‌گيرد. رتبه ساير روش‌ها نيز در جدول فوق مشخص گردیده است. از ديدگاه ايشان نيز، مدیران از رايانيه كمتر برای تأمین اطلاعات موردنیاز خويش بهره گيري می‌نمایند و در اين مورد نظراتشان مشابه نظرات طراحان می‌باشد.

جدول شماره (۴): جمع بندی نظرهای اعلام شده از سوی پرسش شوندگان در مورد روش
تأمین اطلاعات مدیران

امتیازها و رتبه کسب شده از دیدگاه										ردیف	روش تأمین اطلاعات
ردیف	کل افراد	مدیران	رهبران	طراحان	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف		
ردیف	امتیاز	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف	ردیف
۱	۱۴۹۳	۳	۵۵۹	۲	۳۴۷	۱	۵۸۷			۱	تلفن
۰	۱۰۹۰	۶	۴۲۲	۵	۲۵۹	۵	۳۹۸			۲	مکتوب (نامه، پاداشت (...))
۴	۱۳۱۹	۴	۵۴۶	۳	۳۱۳	۴	۴۶۰			۳	گزارش‌های نوبت‌ای (روزانه، هفتگی، ماهانه و ...)
۲	۱۴۸۱	۱	۵۹۶	۱	۳۶۳	۲	۵۲۲			۴	مذاکره مستقیم (رو دررو با افراد ذیربیط و مطلع)
۳	۱۳۶۱	۲	۵۷۰	۴	۳۰۹	۳	۴۸۲			۵	برگزاری جلسه با افراد ذیربیط و مطلع (جلسات نوبت‌ای و موردنی)
۶	۹۹۶	۵	۴۷۹	۶	۲۰۶	۶	۳۱۱			۶	مشاهده و بازدید از محلی که اطلاعات مورد نیاز در آنجا تولید می‌گردد
۸	۶۰۱	۸	۲۶۳	۸	۱۷۰	۸	۲۱۸			۷	رایانه (سیستم اطلاعات مدیریت) (MIS)
۷	۷۲۱	۷	۲۹۶	۷	۱۹۰	۷	۲۲۵			۸	رایانه (سایر سیستم‌های اطلاعاتی)
۱۰	۳۴۴	۱۰	۱۳۳	۱۰	۷۷	۱۰	۱۳۲			۹	رایانه (شبکه‌های اطلاع رسانی)
۹	۴۶۵	۹	۱۷۹	۹	۱۰۳	۹	۱۸۳			۱۰	سیستم‌های سمعی و بصری (فیلم، نوار ضبط صوت و ...)
۱۱	۹۲	۱۱	۳۰	۱۱	۱۹	۱۱	۳۸			۱۱	سایر

جدول شماره (۵): جمع بندی نظرهای اعلام شده از سوی پرسش شوندگان در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات مدیران

اعتیازها و رتبه کسب شده از دیدگاه									روش تأمین اطلاعات	ردیف
کل افراد	مدیران	راهبران	طراحان	اعمال	ردیف	اعمال	ردیف	اعمال		
۴	۸۸۸	۶	۲۴۶	۳	۲۲۰	۱	۴۲۲		تلفن	۱
۳	۹۰۰	۵	۲۸۲	۲	۲۶۱	۴	۳۵۷		مکتوب	۲
۵	۷۹۴	۴	۳۱۵	۵	۱۷۴	۵	۳۰۵	گزارش های نوبه ای		۳
۱	۱۱۱۹	۱	۴۱۸	۱	۳۰۵	۲	۳۹۶	مذاکره مستقیم		۴
۲	۹۱۱	۲	۳۴۰	۴	۲۰۸	۳	۳۶۳	برگزاری جلسه		۵
۷	۲۷۷	۷	۱۴۹	۷	۵۵	۷	۷۳	مشاهده و بازدید		۶
۶	۵۱۹	۳	۳۲۴	۶	۱۱۴	۶	۸۱	سیستم اطلاعات مدیریت (MIS)		۷
۸	۲۱۸	۸	۱۱۸	۸	۴۴	۸	۵۶	سایر سیستم های اطلاعاتی		۸
۹	۷۱	۹	۴۷	۹	۱۹	۹	۸	شبکه های اطلاع رسانی		۹
۱۰	۴۷	۱۰	۳۰	۱۰	۱۷	--	--	سیستم های سمعی و بصری		۱۰
۱۱	۴۰	۱۱	۱۷	۱۱	۱۴	--	--	سایر		۱۱

۱/۳) تحلیل نظرات مدیران سازمان های دولتی:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۴) مدیران نیز مشابه راهبران بر این اعتقادند که جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش بیشتر از «مذاکره مستقیم» بهره گیری می نمایند. «برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع» در رتبه دوم و «تلفن»

در رتبه سوم قرار دارند. مدیران خود نیز این نظر را که آنها از رایانه در خصوص تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش کمتر بهره می‌گیرند، را قبول دارند و نظرات آنها درست مشابه نظرات طراحان و راهبران است.

۱/۴) تحلیل نظرات کل پرسش شوندگان:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۴) در مجموع اعتقاد بر این است که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش بیش از هر روش دیگری، از طریق «تلفن» بهره جویی می‌نمایند. پس از آن «مذاکره مستقیم (رو در رو) با افراد ذی ربط و مطلع» در رتبه دوم قرار دارد. «برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردنی)» سومین روشی است که مدیران بیش از دیگر روش‌ها از آن استفاده می‌نمایند. استفاده از رایانه جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز مدیران، کمتر مورد توجه آنها قرار می‌گیرد و استفاده از این ابزار (با روش‌های مختلفی که نام برده شده است) در مقام ۷ و ۸ و ۱۰ قرار دارد. این امر بیانگر آن است که «از سوی مدیران سازمان‌های دولتی هنوز از رایانه به عنوان یک ابزار خوب مدیریتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز آنها، بهره‌گیری نمی‌شود.»

اما درمورد اولویتی که مدیران برای بهره جویی از هریک از روش‌های ده گانه مذبور مدنظر دارند و اینکه کدام روش بیشتر مطلوبیت دارد، نیز نتایج نظرخواهی به شرح زیر تحلیل می‌گردد:

۲/۱) تحلیل نظرات کارشناسان (طراحان) در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۵) طراحان اعتقاد دارند که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش جهت تصمیم‌گیری‌های

لازم در سازمان، بیشتر از همه برای «تلفن» اولویت قابل می‌شوند و این روش بیشترین مطلوبیت را برای آنها دارد. از دیدگاه ایشان روش دیگری که بعد از تلفن مطلوبیت بیشتری دارد و در رتبه دوم قرار می‌گیرد، «مذاکره مستقیم رو در رو با افراد ذی ربط و مطلع» است. به همین ترتیب «برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردي)» در رتبه سوم مطلوبیت قرار می‌گیرد. سایر رتبه‌ها و اولویت‌ها در جدول فوق مشخص گردیده است.

نکته جالب توجه در اینجا هم آن است که به کارگیری رایانه برای تأمین اطلاعات اعم از بکارگیری سیستم اطلاعات مدیریت (MIS) یا سایر سیستم‌های اطلاعاتی و حتی شبکه‌های اطلاع رسانی (همانند اینترنت) در اولویت‌های آخر (۶ و ۹) قرار گرفته‌اند. این امر به معنای آن است که «مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش خیلی کم برای رایانه اولویت قابل هستند و اعتقاد کمی به این ابزار جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش دارند.»

۲/۲ تحلیل نظرات کارکنان سازمان‌های دولتی (راهبران) در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۵) راهبران بر این عقیده‌اند که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز خویش جهت تصمیم‌گیری‌های لازم در سازمان، بیشتر از همه برای «مذاکره مستقیم» اولویت قائل هستند. از دیدگاه ایشان روش دیگری که بعد از مذاکره مستقیم بیش از دیگر روش‌ها از نظر مدیران اولویت دارد «تصویر مکتوب (نامه، یادداشت و ...)» است. به همین ترتیب «تلفن» در اولویت سوم قرار می‌گیرد. اولویت سایر روش‌ها نیز در جدول فوق مشخص گردیده است. از دیدگاه ایشان نیز، مدیران برای رایانه کمتر اولویت قابل هستند و از آن کمتر

برای تأمین اطلاعات موردنیاز خویش بهره‌گیری می‌نمایند. در این مورد نظراتشان مشابه نظرات طراحان است.

۲/۳) تحلیل نظرات مدیران سازمانهای دولتی در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۵) مدیران نیز مشابه راهبران بر این اعتقادند که جهت تأمین اطلاعات موردنیاز خویش بیشتر برای «مذاکره مستقیم» اولویت قائل هستند و از آن بهره‌گیری می‌نمایند. «برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع» در اولویت دوم قرار می‌گیرد ولی نکته جالب در اینجا این است که مدیران برای «رایانه (سیستم‌های اطلاعات مدیریت)» اولویت سوم را قائل گردیده‌اند و این نظر مختصری با آنچه که در عمل مدیران انجام می‌دهند متفاوت است. یعنی آنکه مدیران برخلاف آنچه که برای آن اولویت قائل هستند و از روشی که بیشتر برای آنها مطلوبیت دارد، کمتر در عمل بهره‌گیری می‌نمایند.

ولی مدیران در مورد سایر روش‌های رایانه‌ای همان اولویتی را قائل شده‌اند که طراحان و راهبران قائل گردیده‌اند (۸ و ۹).

۲/۴) تحلیل نظرات کل پرسش شوندگان در مورد تعیین اولویت روش تأمین اطلاعات:

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۵) در مجموع اعتقاد بر این است که مدیران سازمان‌های دولتی جهت تأمین اطلاعات موردنیاز خویش بیش از هر روش دیگری برای «مذاکره مستقیم رو در رو با افراد ذی ربط و مطلع» اولویت قائل هستند و آن را دارای مطلوبیت بیشتری می‌دانند. برای «برگزاری جلسه با افراد ذی ربط و مطلع (جلسات نوبه‌ای و موردى)» اولویت دوم را قائل شده‌اند و روش «مکتوب (نامه، یادداشت و ...)» را دارای مطلوبیت در اولویت سوم می‌دانند.

در مجموع استفاده از رایانه جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز مدیران، کمتر مورد توجه آنها قرار می‌گیرد و مطلوبیت استفاده از این ابزار (با روش‌های مختلفی که نام برده شده است) در مقام ۶ و ۸ و ۹ قرار دارد. این امر بیانگر آن است که «در بین مدیران سازمان‌های دولتی، رایانه مطلوبیت لازم را جهت تأمین اطلاعات مورد نیاز آنها ندارد.»

۸- نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق که نشان می‌دهد مدیران سازمان‌های دولتی از روش‌های «مذاکره با افراد به صورت مستقیم (رو در رو)» یا «برگزاری جلسه» بیشترین بهره‌گیری را نموده و حتی این روش‌ها برای آنها دارای مطلوبیت بیشتر بوده و در اولویت قرار دارد، به نظر می‌رسد که باید برای آموزش مدیران سازمان‌های دولتی برای بهره‌گیری از روش‌های کارآمدتر چاره‌ای اساسی اندیشید، چرا که:

- (۱) این گونه روش‌ها توان و زمان زیادی از مدیران را به خود اختصاص می‌دهد.
- (۲) حجم محدود و نامشخصی از اطلاعات به مدیر منتقل می‌شود.
- (۳) اطلاعات گردآوری و تأمین شده با این روش‌ها از اعتبار کامل برخوردار نمی‌باشند.
- (۴) اطلاعاتی که با روش‌های شفاهی تأمین می‌گردند دارای صحت و دقت لازم نمی‌باشند.
- (۵) هزینه فرصت از دست رفته مدیر برای به کارگیری این روش‌ها بسیار زیاد است. و این در حالی است که ابزارهای خوب و مناسبی به نام سیستم‌های اطلاعات مدیریت (MIS) وجود داشته و دارند و مدیران سازمان‌های دولتی می‌توانند با کمی

سرمایه‌گذاری و عنایت و توجه این ابزارها را به خدمت گرفته و اطلاعات مورد نیاز خود را به طور دقیق، جامع، صحیح و مناسب و ... با کمک این سیستم‌ها تأمین نمایند. لذا توصیه می‌شود که در سازمان‌های دولتی با برگزاری کلاس‌های آموزشی، همایش‌ها و گردهمایی‌های توجیهی و ... مدیران و سایر کارکنان این سازمان‌ها را نسبت به قابلیت این ابزارها، هرچه بیشتر آشنا نموده و زمینه‌های به کارگیری هرچه بیشتر و بهتر این سیستم‌ها را فراهم نمود.

منابع فارسی

- انتظاری، محمد حسن (۱۳۷۳). بزرگراه‌های اطلاعاتی و تصمیمات ناگزیر. تدبیر، شماره ۵۰.
- رضانیان، علی (۱۳۸۴). تعامل انسان و سیستم اطلاعاتی (سیستم اطلاعات مدیریت). انتشارات سمت، تهران.
- فاضی زاده، سیدضیاء الدین (۱۳۷۶). اطلاعات، مفاهیم، چرخه، ارزش، ویژگی‌ها، طبقه‌بندی و انواع آن. فصلنامه دانش مدیریت، شماره ۳۷ و ۳۸.
- فاضی زاده، سیدضیاء الدین (۱۳۷۵). طراحی و تبیین الگویی بررسی و تحلیل موانع انسانی در استقرار و به کارگیری سیستم‌های اطلاعات مدیریت (با تمرکز بر سازمان‌های دولتی). رساله دکترای مدیریت، دانشکده مدیریت دانشگاه تهران.
- کاظمی، یاک (۱۳۶۸). سیستم اطلاعاتی مدیریت. انتشارات پیشبرد، تهران.
- مستاجران، علی (۱۳۷۵). سیستم‌های اطلاعات مدیریت. نشریه حسابدار، انجمن حسابرسان خبره، شماره ۱۱۳.
- منتظمی، علیرضا (۱۳۷۱)، سمینار MIS. شرکت ابزار ایران.

منابع انگلیسی

- Ahituv, Niv & Neumann, Seev: (1990), Principles Of Information Systems For Management, Third Edition, WCB CO,
- Davis, Gordon B. & Olson, Margrethe H: (1985), Mangement Information Systems, Conceptual Foundations, Structure and Development. Second Edition, Newyork, Megraw-Hill.
- Laudon, Kenneth.C. & Jane P. Laudon, (2002): Management Information Systems, Managing the Digital Firm, New Jersey. Prentice -- hall.
- Mckinnon Sharon M. & Bruns William J.: (1992), The Information Mosaic, Harvard Business School Press.
- Mcleod Raymond: (1994), Information Systems Concepts, Macmillan Publishing Company.
- Mitchell, Wincent-Wayne & Volking Yane: (1993), Analysing The Quality of

Management Information: A Suggested Framework, Management Decision , Vol. 31, No.8.

Schoderbek, Peter P: (1971), Management Systems, Johk Wiley and sons.

Ya-ni, Anna & Tat-Kei Ho, Alfred, (2005): Challenges in E-Government Development, Lessons From Two Information Kiosks Projects, Government Information Quarterly, Vol 22, PP 58 – 74.

